

Podzimní Sborové listy 2024

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

Farizeus a celník – pýcha a pokora

Lukášovo evangelium 18, 9 – 14:

„O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství:

„Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník.

Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: „Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník.

Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.‘

Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: „Bože, slituj se nade mnou hříšným.‘

Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Ježíš v tomto podobenství vedle sebe postavil dvě naprosto protikladné postavy - celníka a farizeje. Na jedné straně farizej, jako příklad člověka zbožného, který vše

zbožné vykonává s detailním ohledem na Tóru.

Celník zase jako... no ani se mi nechce říkat, jak by celníka popisovali třeba starověcí Izraelci. Asi by to nebylo vůbec nic pěkného.

Celníci v době kdy se v Jeruzalému a jeho okolí pohyboval Ježíš a jeho učedníci, nebyli celníky, jak je známe dnes. Vybírali daně pro římskou říši a proto byli považováni za kolaboranty. I proto byli celníci po většinou vykreslováni jako hříšníci, kteří slouží Římu a nikoliv Bohu. Byli to vyděrači. Lidé vyloučení ze společenského i duchovního života. A i když měli, díky své službě Římu, poměrně slušné finanční zaopatření stáli na samém okraji společnosti.

Farizejové se v Ježíšově době těšili úctě a měli silnou náboženskou autoritu. Byli jednou z několika vyznavačských náboženských skupin židovství. Měli převážný vliv na podobu tehdejšího náboženského života Izraele. Jejich víra se vyznačovala čistotou vyznání, studiem Tóry. Navíc působili za velké vlastence, proto si jich lidé v Izraeli velmi vážili. Ctíli je i jako duchovní vůdce. Byli to v podstatě učitelé Zákona. A protože se Zákon (Tóra) v Izraeli pouze nestudoval, ale hlavně žil, byli farizejové i jakýmisi vůdci národa. Razili přísnější vykládání Tóry pro běžný život každého věřícího a sami často žili velmi přísným náboženským životem. Evangelista Lukáš napsal: „*Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili*“. Celník a farizej. U farizeje, nás to nějak nepřekvapí. Je to zbožný muž, modlitba je pro něj denní chléb. Jde a postaví se směrem ke svatyni, která se v tehdejší Jeruzalémském chrámě nacházela uprostřed a modlí se k Hospodinu: „*Bože, děkuji Ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník.*“ Celník se ani neodvážil jít dál. Stál hned u vchodu a stydě se modlil. Zamysleme se nad tím, co farizej říkal. Byla to ještě vůbec modlitba? Bůh přece ví, kdo jsme a co jsme zač. I my se často se modlíme za druhé, ale modlit se za to, že nejsem jako ostatní?

Farizej se modlí jen sám za sebe. Je to skoro jakoby říkal: „*Pane Bože děkuju, že mi staviš do cesty hříšníky a cizoložníky, lidi co chodí do kostela jen na Vánoce a vůbec všechny lidi, co činí v rozporu s tvým Zákonem. Aspoň vidím svoji dostatečnou víru a vím, že životem jdu správnou cestou. Aspoň můžu nebýt jako ostatní.*“

Nepřipadá vám to hloupé? To je jako, kdyby člověk stál před zrcadlem a ptal se ho: „*Zrcadlo, řekni mi, kdo je na světě nejkrásnější? Jsem to já?*“ Jestliže se člověk modlí k Bohu, jako ten farizej, promlouvá akorát sám k sobě. Již zesnulý praktický teolog z pražské evangelické bohoslovecké fakulty Pavel Filipi tuto repliku z podobenství popsal takto: „*Farizej se dívá do Boha jen jako do zrcadla, aby se sám sebou pokochal.*“ Já

dodávám - cítím v tom narcismus, bezohlednost a prospěchářství. A co celník stojící opodál? Stojí vzadu u dveří. Bojí se Hospodina i lidí okolo. Stojí se skloněnou tváří. Jeho modlitba je o poznání stručnější a zdánlivě jednodušší než ta farizejova: „*Bože, slituj se nade mnou hříšným.*“ Na nic si nehraje, nic nepředstírá. Prosí: „*Bože, slituj se nade mnou hříšným.*“

Na první pohled lze uvidět rozdíl. Celník se sice také modlí sám za sebe, ale prosí

Hospodina o změnu. Prosí o změnu sebe sama, protože ví, že zhřešil. Neříká se mu to s lehkým srdcem. Uvědomuje si, že nežádá málo. Prosí o slitování. Ztratil totiž důvěru sám v sebe Pod tíží vlastního svědomí volá k Hospodinu a doufá, že Hospodin se slituje. Ví, že sám je na tíhu hříchu krátký. Ví, že před Bohem nemá smysl taktizovat, ani mu podlízat, natož se vytahovat svou zbožností nad ostatní. Otevře své srdce a vylíje je směrem k Hospodinu: „*Bože, slituj se nade mnou hříšným. Nemám, co bych před Tebou skrýval. Stojím tu jen já skloněn před tvou jasnou tváří.*“

Celník se do Chrámu přišel dovolat Božího slitování a prosit o odpuštění hříchů. Činil

tak kvůli sobě, ale nemyslel sobecky na sebe. Nepřišel do Chrámu pod tlakem povinnosti. Přišel protože mohl. Věděl, že když za Bohem přijde a pokoří se mu, on jej vyslechne a přijme. Mohl si být jist, že, když to potřebuje, Bůh je tady pro něj.

Vězme, že to platí nejenom pro celníka, ale stejně tak pro každého jednoho z nás. Zamysleme se nad tím, zda v modlitbách s důvěrou a pokorou předstupujeme před Boha. A věrme, že On nás vyvýší. Neboť každý kdo se povyšuje, bude pokořen, ale kdo se pokořuje, bude povýšen. Amen

Modlitba

Pane Bože, děkujeme Ti za milosrdenství, ve kterém přijímáš každého, kdo k Tobě přichází. Pomož nám, abychom ve svých modlitbách byli upřímní a pokorní, abychom nehledali vlastní spravedlnost, ale uměli se spoléhat na Tvé odpuštění a lásku. Dej, ať naše srdce zůstává otevřené a upřímné. Amen

Milan Kocanda

Výroční sborová zpráva za rok 2023 – sbor ČCE ve Mšeně u Mělníka

Sbor českobratrské církve evangelické ve Mšeně měl k 31. prosinci 2023 102 členy.

V roce 2023 se konaly bohoslužby celkem 55x s průměrnou účastí 13 lidí. Večeře Páně se konala 10x s průměrnou účastí 10 lidí. Při bohoslužbách kázali z mšenského sboru farář Michal Šimek, kurátor Luboš Skopec a studentka Evangelické teologické fakulty UK Praha Sára Šimková. Jako kazatelé ve sboru hostovali farář evangelického sboru z Mladé Boleslavi Jonatan Hudec, seniorátní vikářka Poděbradského seniorátu Míla Hofmanová, Ladislav Ruml z Mladé Boleslavi, Tomáš Vanča z Kolína a student Evangelické teologické fakulty UK Praha Milan Kocanda. Dík patří všem, kteří ochotně a pohotově vypomohli kázáním v listopadu, kdy po autonehodě farář Michal Šimek byl v rekonvalescenci.

Zpěv při bohoslužbách zpravidla doprovázeli členky sboru Zdeňka Weiserová, Veronika Skopcová a učitel mšenské ZUŠ Pavel Šebesta. Během roku zemřeli čtyři členové sboru – Jan Homuta, Hana Houžvicová, Vlasta Cardová a Václav Lajner.

Konala se jedna svatba. Člen sboru Filip Vidner ze Skalska se oženil v sobotu 8. července 2023 ve mšenském kostele s Anchitou Biswas z indické Kalkaty.

V sobotu 16. září se konaly jubilejní desáté bohoslužby ve skalách na Vyhlídkách u Romanova. Zúčastnilo se jich 40 lidí. Přijeli naši tradiční hosté- členové luterského evangelického sboru Gruna-Seidnitz z Drážďan. Téma bohoslužeb bylo „Naše zodpovědnost za svět kolem nás z pohledu bible.“ Kázal farář evangelické luterské církve v Sasku Michael Führer a účastníky pozdravil mšenský farář Michal Šimek. Termín konání bohoslužeb domluvil André Schneider, kurátor partnerského evangelického luterského sboru Gruna –Seidnitz z Drážďan spolu s farářem Michalem Šimkem při návštěvě našeho sboru v neděli 8. ledna 2023.

Farář Michal Šimek kázal při půlnoční bohoslužbě v bývalém evangelickém kostele v Mělnickém Vtelně. Byl pozván obecním úřadem.

Během roku se konalo sedm Setkání nad biblí, některá z nich on-line. Jejich účastníci diskutovali nad vybranými biblickými texty, filosofickými spisy a také se věnovali pohledu psychologie na štěstí. Na programu se podíleli místokurátor Jan Kozlík, bratr Ladislav Csémy a farář Michal Šimek. Připojení on-line umožnilo účast některým lidem, kteří z různých důvodů nemohli do Mšena přijet osobně. Připojovali se i lidé mimo okruh sboru.

Setkávání nazvaná Seznámení se s biblí se konala 14x při průměrné účasti 2 lidí. Diskutovalo se nad vybranými biblickými texty.

Nedělní škola se konala zpravidla 3. neděli v měsíci během školního roku. Tyto schůzky připravovali střídavě Helena Šimková, Luboš Skopec, Sára Šimková a nově také Lenka Langrová Sadílková. Děti z nedělní školy vystoupily společně s dětmi z biblických kroužků na dětské vánoční besídce, která se konala v neděli 17. prosince 2023. Program besídky připravili studenti 3. ročníku teologie Sára Šimková a Milan Kocanda ve spolupráci s farářem M. Šimkem. Dárky pro děti věnovala Helena Šimková z Kosmonos a Caritas Führer z Drážďan.

Schůze staršovstva se konala 10x. Probíraly se záležitosti týkající se sboru.

Účetnictví vedla zástupkyně Účetní kanceláře Medková z Nového Bydžova Martina Mišanková. Na správě sborového účetnictví se za sbor podílela sestra Alena Maštálková – např. převody financí jako odvody sbírek, sestavování podkladů pro zpracování účetnictví apd. Evidování sbírek a pokladnu měla na starosti sestra Drahomíra Vidnerová. Revizorkami účetnictví byly sestry Lenka Sadílková a Jana Kryštofková.

Stav budov fary i kostela měl na starosti bratr Miroslav Hrdlička, s některými věcmi mu pomáhal bratr Michal Vidner. Potřebné opravy a údržbu zajišťovali ve spolupráci s dalšími členy sboru.

Miroslav Hrdlička ve spolupráci s farářem Michalem Šimkem zajistil opravu střechy u vchodu do kostela včetně okapů. Práce provedla firma Blek z Prahy celkovým nákladem 124423,- Kč. Akci podpořilo z fondu regenerace městské památkové zóny Ministerstvo kultury částkou 60000,- Kč a město Mšeno poskytlo 12500,- Kč. Zbytek ve výši 51923,- Kč zajistil mšenský evangelický sbor s pomocí dvou sponzorů. 1. zemědělská Chorušice a soukromý zemědělec Jiří Horák z Vrátna věnovali shodně po 10000,- Kč.

O květinovou výzdobu při bohoslužbách se po celý rok vzorně starala sestra Venuše Svobodová.

Konaly se rovněž bohoslužby v sousedním Domově seniorů ve Mšeně s tím, že zájemci měli možnost si s farářem popovídat nebo si domluvit individuální návštěvu. Tyto bohoslužby jsou přirozeně ekumenické, navštěvují je obyvatelé tohoto domu - členové našeho sboru a rovněž členové římskokatolické církve. Tyto bohoslužby se konaly 21x. Po bohoslužbách farář M. Šimek navštěvoval na pokoji ty zájemce, kteří z důvodu nemoci či upoutání na lůžko se bohoslužeb nemohli zúčastnit.

Biblický kroužek ve mšenské mateřské škole se konal 8x.

Biblický kroužek na faře se konal od ledna do června ve čtyřech skupinách za účasti 12 dětí.

Od září do prosince se biblický kroužek konal ve třech skupinách, účastnilo se celkem 6 dětí. Úbytek byl způsoben odstěhováním dvou dětí, některé děti se přestaly účastnit vzhledem k tomu, že v době konání biblického kroužku měly jinou aktivitu.

Památku obětí holocaustu ze Mšena uctili zástupci sboru v neděli 15. ledna 2023 u pomníku před mšenskou základní školou. Farář Michal Šimek přečetl jména mšenských židů, kteří během druhé světové války byli umučeni a nevrátili se zpět do Mšena. Poté byla před pomník položena kytice jako symbol úcty k těm, kteří proti své vůli byli zbaveni svobody a internováni v koncentračních táborech.

Staršovstvo na základě podané žádosti rozhodlo o tom, že modlitebnu a

zahradu pronajme mšenskému Klubu zMATEK pro jeho akce na dobu určitou od 1. května do 31 října 2023.

Rodinné bohoslužby se konaly v neděli 21. května. Program pro děti a jejich rodiče připravili studenti 3. ročníku Evangelické bohoslovecké fakulty UK Praha Sára Šimková a Milan Kocanda.

Sbor se rovněž zúčastnil celorepublikové akce „Noc kostelů“. Uskutečnila se v pátek 2. června pod záštitou mšenského starosty Jiřího Gutenberga staršího. Zúčastnilo se 110 lidí. Loutkovou pohádku pro děti i dospělé „Až opadá listí z dubu“ zahrála paní Jitka Hrdličková. Člen sboru Michal Vidner zajistil možnost výstupu na věž kostela a opékání špekáčků na farní zahradě. Večer se konal koncert kapely Jakuba Sejkory „Pláče kočka“. Program byl zakončen čtením textů z bible a závěrečnou meditací spojenou s modlitbou za Mšeno a okolí.

Setkání s partnerským evangelickým luterským sborem Gruna-Seidnitz z Drážďan se na pozvání našich německých přátel uskutečnilo v neděli 4. června 2023 v Lückendorfu v Lužických horách. V rámci setkání se konala společná bohoslužba s vysluhováním Večeře Páně. Kázal farář Friedemann Groß, přímluvnou modlitbu čtenou česky i německy připravila Lenka Sadílková Langrová. Překlady z němčiny do češtiny a naopak připravila Helena Šimková. Po bohoslužbě se konal výlet, jehož cílem byla restaurace Na Hřebenovce, kde účastníci setkání společně poobědvali.

Letní koncert ZUŠ Mšeno se uskutečnil na farní zahradě v pondělí 19. června 2023. Program zpestřili svoji recitací členové Divadelního sdružení Mšeno Vladislava Kaulerová, Zdena Weiserová a Jiří Fanta.

Sborová brigáda se uskutečnila v sobotu 12. srpna. Podařilo se vyklidit a odvézt veškeré odpady z farní zahrady a upravit prostranství před kostelem.

Diskusní večer na téma „Šlechta 1938-1989“ se uskutečnil v sobotu 19. srpna 2023 na koupališti ve Mšeně u Mělníka. Hosty byli spolumajitelka hradu Houska a zámku Lobeč a Stránov Zuzana Pavlíková a Tomáš Czernin, majitel zámku Dymokury a místopředseda Senátu ČR. Hosté

představili nejen sebe, ale také své pohledy na život šlechty v minulosti i v současnosti. Jak šlechtu zasáhl nacismus a komunismus a co pro ni znamenal listopad 1989. Mšenští divadelníci vystoupili s citacemi z dobového tisku. Během večera zahrála skladby na loutnu a barokní kytaru Monika Benáková. Akci připravil mšenský evangelický sbor ve spolupráci s městem Mšeno a jeho kulturní komisí.

Sborový oběd se konal v neděli 8. října po bohoslužbách. Jídlo připravili Lenka a Zdeněk Langrovi.

Adventní koncert se uskutečnil v kostele v pátek 2. prosince. Vystoupilo smyčcové trio Ensemble Fiorello. Houslistka Magdalena Malá s violistkou Janou Vavřínkovou a violoncellistkou Helenou Matyášovou mistrným způsobem při vystoupení nazvaném „Zastaveníčko nejen s hudbou vídeňského klasicismu“ zahrály skladby J. N. Hummela (1778-1837), W. A. Mozarta (1756-1791) a J. Haydna (1732-1809).

O dění ve sboru byli jeho členové, příznivci i nečlenové informováni prostřednictvím občasníku Sborové listy, které k vydání redakčně připravoval Michal Šimek, editorsky Luboš Skopec. Pozvánky na akce pořádané sborem byly pravidelně zveřejněny na plakátcích na různých místech Mšena. Byly rovněž zasílány e-mailem do okruhu členů i příznivců sboru a na další místa včetně regionálních médií Mladoboleslavska a Mělnicka,

Základní údaje o sboru včetně Sborových listů si může kdokoli přečíst na webové stránce sboru – www.msencce.wbs.cz. Odkaz na tuto stránku je uveden na webové stránce města Mšena.

Sbor a jeho aktivity se staly nedílnou součástí života ve Mšeně. Usilujeme o zvěstování Pravdy slova Božího uvnitř sboru a můžeme sloužit lidem všech generací i mimo sbor. V tomto směru je mimo jiné pro nás povzbuzením výpomoc studentů teologie Sary Šimkové a jejího přítele Milana Kocandy při bohoslužbách a při přípravě programů pro děti. Modleme se a hledejme cestu, aby sbor mohl sloužit i nadále navzdory obavám o jeho finanční zajištění.

7. dubna 2024

Michal Šimek

Bohoslužby ve skalách

Již po jedenácté se od roku 2014 konaly bohoslužby ve skalách na Vyhlídkách u Romanova. V sobotu 25. května se zde sešlo kolem 30 lidí jak z Německa, tak z Čech. Někteří němečtí účastníci z partnerského luterského sboru Gruna-Seidnitz přijelo vlakem z Drážďan a na místo konání dorazili pěšky. Ostatní zaparkovali svá auta u romanovské hájenky.

Kazatelé – drážďanský luterský farář Michael Führer a já, mšenský evangelický farář Michal Šimek, jsme zvolili jako téma letošního setkání verš z 1. epístoly ke Korintským z 16. kapitoly: „*Ve všem, co děláte, projevujte lásku.*“ A možná právě v dnešní vážné situaci poznamenané válkou na Ukrajině by tato výzva apoštola Pavla z doby před dvěma tisíci lety mohla být směrovkou našeho každodenního jednání po celý rok. Mohla? Na pozvánce k bohoslužbám byl tento biblický verš uvozen otázkou: „*Je to „nerealistické“ nebo je to výzva k jednání?*“

Na tuto otázku jsme hledali odpověď – M. Führer ve svém kázání a já ve svém pozdravu.

Michael. četl kázání německy a já jsem vždy po přečtení odstavce přečetl překlad do češtiny. Pozdrav jsem četl česky a němečtí hosté měli k dispozici německý překlad. Michael připomněl přesvědčení mnoha lidí, že žijeme v šílených časech. A jak dodal, často není jednoduché rozlišit mezi pravdou a lží. Ve zmatku, jak kazatel připomněl, žili zhruba 50 let po Kristu lidé v přístavním městě Korint, kde před časem apoštol Pavel založil křesťanský sbor. Po čase, kdy už byl jinde se dozvěděl, že tam panují zmatky a lidé mají pocit nejistoty. Zareagoval napsáním dopisu, kde dával jasnou odpověď větou: "*Všechno at' se mezi vámi děje v lásce!*" Láska se nedá nařídit, ale mohu k druhému člověku zaujmout láskyplný postoj. A Michael pokračoval: „*Když Bůh miluje všechny lidi, pak logicky miluje mě a všechny ostatní lidi taky. Když ráno vyjdu z domu s vědomím: „Chci se dívat na jiné lidi jako na ty, které miluje Bůh“; pak mohu snést někoho jiného, i když mě leze na nervy. Protože z nějakého důvodu, který nikdy nepochopím, Bůh tohoto člověka miluje.*“ A kázání náš host z Drážďan uzavřel těmito slovy: *A pak hledáme konkrétní odpověď k otázce: Jak se mám chovat k lidem, které Bůh*

miluje? Existuje jediná odpověď: „pokud možno láskyplně“. Musíme to procvičovat pořád dokola. A toto cvičení je dobrým tréninkovým plánem v našich bláznivých časech.“

Ve svém pozdravu jsem si položil otázku, zda apoštol Pavel není jen nějaký idealista. Vždyť sami ze své zkušenosti víme, jak je někdy těžké v našem každodenním životě těžké projevit alespoň trochu vlídnosti a vstřícnosti. Zejména tam, kde nás druzí lidé štvou, mají jiné názory než my a nechce se nám s nimi být. Uzavřel jsem svůj příspěvek takto: „*Může se jevit jako nerealistické usilovat o vstřícnost. Ale právě biblické slovo apoštola Pavla a jeho výzva k činění lásky ve všem, co děláme, je opravdovým hybatelem dějin už dva tisíce let. Je to láska, která vyháňá bázeň a strach. Láska Boží k člověku a ke světu.*“

Během bohoslužeb jsme zpívali písně z okruhu ekumenické komunity v Taize ve Francii. Na trubku náš zpěv doprovázel Olaf Christoph. Po skončení bohoslužby jsme pokračovali ve společných rozhovorech přímo na místě konání na pikniku u kávy a čaje se spoustou dobrot, které účastníci přivezli.

Michal Šimek (psáno pro měsíčník Mšensko)

Predigt beim „Gottesdienst in den Felsen“ – 2024

"Alles bei euch geschehe in Liebe!"

[\(1. Korintherbrief 16, 14\)](#)

Kázání při bohoslužbách ve skalách – 2024

„Všechno at' se mezi vámi děje v lásce.“

[\(1. Korintským 16,14\)](#)

Viele Menschen sagen: „Wir leben in verrückten Zeiten!“ In fast allen Lebensbereichen gibt es Durcheinander. Die Unterscheidung zwischen Wahrheit und Lüge ist oft gar nicht so einfach.

Bei Telefonieren wissen wir manchmal nicht, ob wir mit einem Menschen oder mit einem Computer sprechen. Selbst in der großen Politik wird oft gelogen. Und bei allen Neuigkeiten, die wir hören oder lesen, stellt sich die Frage: „Sind das ‚Fake-News?‘“

Mnoho lidí říká: „Žijeme v šílených časech.“ Skoro ve všech oblastech života je zmatek. Rozlišování mezi pravdou a lží často není vůbec jednoduché.

Při telefonování někdy nevíme, zda mluvíme s člověkem nebo počítačem. I ve velké politice se často lže. A se všemi novinkami, které slyšíme nebo čteme, vyvstává otázka: „Nejsou to ‚fake news?‘“

Wo finden wir Wahrheit? Worauf können wir uns noch verlassen? Wem können wir vertrauen? – Das sind wichtige Fragen. Das sind Fragen, die sich jeder Mensch stellen muss. Und es sind Fragen, deren Beantwortung unser ganzes Leben prägt.

Kde najdeme pravdu? Na co se ještě můžeme spolehnout? Komu můžeme věřit? - To jsou důležité otázky. Jsou to otázky, které si musí klást každý. Způsob, jakým na ně odpovídáme, formuje celý náš život.

Ganz persönlich kann ich zu diesen Fragen sagen: Ich suche Lebenswahrheiten in der biblischen Botschaft. Ich verlasse mich auf

meine Ehefrau, meine Familie, meine Geschwister und Freunde. Und ich vertraue darauf, dass Gott mich im Blick hat.

Zcela osobně k těmto otázkám mohu říci: Hledám životní pravdy v biblickém poselství. Spoléhám na svou ženu, rodinu, sourozence a přátele. A věřím tomu, že Bůh mě má na očích.

„Verrückte Zeiten“ gibt es immer wieder. Vielleicht sind in Wirklichkeit alle Zeiten – aus der Perspektive offener und nachdenklicher Menschen – irgendwie verrückt. Jedenfalls spiegelt auch die Bibel wider, dass es unter Menschen oft verrückt zugeht.

„Šílené časy“ se stále opakují. Možná jsou ve skutečnosti všechny časy nějak šílené – alespoň pro otevřené a přemýšlivé lidi. Nakonec i Bible vykresluje, že mezi lidmi často dochází k šílenostem.

Der Apostel Paulus hat in der Hafenstadt Korinth eine christliche Gemeinde gegründet. Ungefähr im Jahr 50 nach Christus bekam er von dort Informationen: „In Korinth gibt es viel Durcheinander. Menschen sind verunsichert. Sie wissen nicht sicher, was richtig und gut ist...“

Da schrieb er den Korinthern zur Beratung und Orientierung Briefe. Und in einem dieser Briefe findet sich ein Satz, der mich beeindruckt: "Alles bei euch geschehe in Liebe!"

Apoštol Pavel založil v korintském přístavním městě křesťanskou komunitu. Přibližně 50 let po Kristu dostal odtud informaci: „V Korintě je spousta zmatků. Lidé se propadají do nejistoty, nevědí, co je správné a co je dobré...“

Tehdy psal Korinťanům dopisy s radou a nasměrováním. A v jednom z těchto dopisů je věta, která mě ohromuje: "Všechno at' se mezi vámi děje v lásce!"

Dieser Spruch klingt im ersten Moment harmlos. Doch bei genauerer Betrachtung ist er anspruchsvoll und zielt ab auf konkrete Konsequenzen.

Tento výrok zní v první chvíli neškodně. Při bližším zkoumání je však náročný a míří ke konkrétnímu cíli.

"Alles bei euch geschehe in Liebe!" – Hier wagt Paulus eine ganz grundsätzliche Aussage. Und ich denke, dass uns aus diesem Satz eine göttliche Anregung entgegentritt. Hier begegnen uns Gedanken, die dem Leben dienen, es ordnen, befördern.

"Všetchno at' se mezi vámi děje v lásce!" "Zde se Pavel odvážil zcela zásadního výroku. A myslím si, že z této věty k nám přichází Boží povzbuzení. Setkáváme se s myšlenkami, které slouží životu, dávají mu řád a podporují ho.

Liebe als Gebot: Geht das überhaupt? Kann man Liebe vom Gefühl lösen und einen anderen Menschen willentlich und bewusst "lieben"? – Liebe kann man nicht befehlen. Aber man kann sich entscheiden, eine liebevolle Haltung einzunehmen.

Láska jako příkázání: Jde to vůbec? Je možné oddělit lásku od pocitu, a "milovat" druhého člověka vůlí a vědomě? - Láska se nedá nařídít. Ale můžu se rozhodnout, že zaujmu láskyplný postoj.

Liebe ist in diesem Sinne keine Emotion, sondern eine Lebenshaltung, die sich aus Gottes Liebe speist und aus der sich Worte und Taten ergeben.

Wir sprechen hier von einem "lebenslangen Übungsfeld": „Alles bei euch geschehe in Liebe!"

*Láska není v tomto smyslu emoce. Je to životní postoj, který se živí Boží láskou a vyplývají z něj slova a činy.
Hovoříme zde o "celoživotním cvičení": „Všetchno at' se mezi vámi děje v lásce!"*

Wenn Gott alle Menschen liebt, sagt die Logik, dass er mich liebt und alle anderen Menschen auch.

Wenn ich morgens aus der Haustür gehe mit dem Bewusstsein: Ich will andere Menschen anschauen als von Gott geliebte Menschen, dann kann ich einen anderen Menschen ertragen, auch wenn er mich noch so sehr nervt. Denn aus einem Grund, den ich niemals verstehen werde, liebt Gott diesen Menschen.

Když Bůh miluje všechny lidi, pak logicky miluje mě a všechny ostatní lidi taky.

Když ráno vyjdu z domu s vědomím: „Chci se dívat na jiné lidi jako na ty, které miluje Bůh“; pak mohu snést někoho jiného, i když mě leze na nervy. Protože z nějakého důvodu, který nikdy nepochopím, Bůh tohoto člověka miluje.

Drei Missverständnisse möchte ich in unserem Zusammenhang ansprechen:

1. Missverständnis: Liebe heißt vor allem: andere zu lieben.

Jesus sagt: Du sollst den Herrn, deinen Gott, lieben von ganzem Herzen, von ganzer Seele und von ganzem Gemüt. Dies ist das höchste und erste Gebot. Das andere aber ist dem gleich: Du sollst deinen Nächsten lieben wie dich selbst. (Matthäus 22, 37-39).

V našem kontextu bych rád zmínil tři mylné představy:

1. omyl: *Láska znamená především milovat druhé.*

Ježíš říká: Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou myslí. To je nejvyšší a první přikázání. Ale to druhé je stejné: Miluj svého bližního jako sám sebe. (Matouš 22, 37-39).

Alles geschehe in Liebe, muss man dann so verstehen: In Liebe Gott gegenüber; in Liebe dem Nächsten gegenüber; und, ja, auch das: in Liebe mir selbst gegenüber.

„Všechno ať se mezi vámi děje v lásce“ je třeba chápat takto: V lásce k Bohu; v lásce k bližnímu; a, ano, i v lásce vůči mně samému.

Wenn ich mich selbst nicht liebe und annehme, kann ich auch dem anderen kein liebendes Gegenüber sein. Erst in dem Dreieck der Liebe zwischen Gott, dem Mitmenschen und mir findet Liebe ihre wahre Balance.

Když sám sebe nemiluji a nepřijímám, nemohu být ani pro ostatní milujícím protějškem. Teprve v trojúhelníku lásky mezi Bohem, bližním a mnou nachází láska svou pravou rovnováhu.

Wenn wir das zugrunde legen, dann bewahrt uns das vor der Selbstüberforderung, alles nur für andere tun und denken zu wollen. - Wenn Gott dich unendlich liebhat, darfst du auch dich selbst lieben.

2. Missverständnis: Wenn nichts zurückkommt, kann ich es auch lassen mit der Liebe.

Die vollkommene, von Gott herkommende, echte Liebe ist eine Liebe, die auch vor Menschen nicht Halt macht, die es nicht gut mit mir meinen. Die Bibel spricht gar von „Feindesliebe“.

Když to bude pro nás základem jednání, ochrání nás to od přetěžování sebe samých, kdy bychom chtěli dělat všechno pro druhé a mysleli jen na ně. Jestliže tě Bůh nekonečně miluje, smíš i ty sám sebe milovat.

2. omyl: *Když není nic opětováno, můžu i já od lásky upustit.*

Dokonalá, od Boha přicházející, pravá láska je ta, která se nezastavuje ani před lidmi, kteří to se mnou nemyslí dobře. Bible mluví o „lásce k nepřátelům“.

Und wie schwer fällt uns das, die zu lieben, die anders ticken als wir, die uns nicht ernst nehmen, die uns am liebsten loshätten...

Die Kraft für solche „Feindesliebe“ müssen wir immer wieder von Gott erbitten, gerade in diesen polarisierten Zeiten, wo Hass auf andere sehr bewusst geschürt wird, um politische und kommerzielle Ziele zu erreichen.

A jak je pro nás těžké milovat ty, kteří tikají jinak než my, kteří nás neberou vážně, kteří by se nás nejraději zbavili..

Sílu pro takovou „lásku k nepřátelům“ musíme stále znovu vyprošovat od Boha, právě v těchto polarizovaných dobách, kdy je nenávisť k druhým podněcována naprosto vědomě, k dosažení politických a obchodních cílů.

3. Missverständnis: Was sich Liebe nennt, ist Liebe.

Ein letztes Missverständnis will ich noch ansprechen. Es ist schwer zu erklären, wie es dazu kommt. Aber bestimmt kennen viele solche Menschen in ihrem Umfeld, die liebevoll scheinen, es aber nicht sind; die Herzlichkeit und Zugewandtheit einsetzen, um Ziele zu erreichen, um sich durchzusetzen, um zu dominieren.

3. omyl: *To, čemu se říká láska, je láska.*

Ještě bych se chtěl zmínit o posledním nedorozumění. Těžko vysvětlit, jak k němu dochází. Ale jistě mnozí znají ve svém okolí takové lidi, kteří se zdají být milující, ale nejsou; kteří používají srdečnost a náklonnost k dosažení cílů, k prosazení, k ovládnutí.

Paulus schreibt (Römer 12, 9): „Eure Liebe soll aufrichtig sein.“ - Es gibt also geheuchelte Liebe, die nicht von Herzen kommt, sondern anderes im Schilde führt.

„Liebe“, die den Mitmenschen benutzt, um in Wirklichkeit etwas für sich selbst zu erreichen, muss als unwahrhaftig entlarvt werden.

Pavel píše (Římanům 12,9): „Ať je vaše láska upřímná.“ Existuje tedy falešná láska, která nepochází ze srdce, nýbrž má za lubem něco jiného.

"Láska", která používá bližního, aby dosáhla něčeho pro sebe, se nakonec ukáže jako nepravdivá.

Was sollen wir nun tun? Sollen wir uns vornehmen, in jeder Situation, in die wir geraten, liebevoll zu handeln? - Ich glaube, daran würden wir so schnell scheitern wie am Vorsatz, dreimal in der Woche ins Fitnessstudio zu gehen.

Co budeme dělat? Máme se zavázat, že budeme jednat s láskou v každé situaci, do které se dostaneme? - Myslím, že na tom bychom ztroskotali tak rychle, jako na předsevzetí chodit třikrát týdně do posilovny.

Das beste Beispiel für Nächstenliebe hat Jesus uns mit dem Gleichnis vom barmherzigen Samariter gegeben. Als der die Not sieht, den verwundeten, überfallenen Mitmenschen, kann er gar nicht anders als liebevoll zu handeln.

Das heißt für uns: Wir laufen los, halten unsere Augen auf, nehmen die Not wahr und helfen, wo wir helfen können, so gut wir können.

Nejlepší příklad lásky k bližnímu nám dal Ježíš v podobenství o milosrdném Samaritánovi. Ten když vidí nouzi a zraněného, přepadeného člověka, nemůže vůbec jednat jinak než láskyplně.

To pro nás znamená: vyjděme, mějme oči otevřené, vnímejme nouzi a pomáhejme tam, kde můžeme, jak nejlépe umíme.

Wenn wir akzeptieren, dass Gott uns bedingungslos liebt, dann können wir neu anfangen zu denken: Jeden Menschen, dem ich begegne, liebt Gott auch.

Přijmeme-li, že Bůh nás bezpodmínečně miluje, můžeme začít myslet jinak, nově: Každého člověka, se kterým se setkám, Bůh také miluje.

Und dann sucht eine Frage konkret nach einer Antwort: Wie soll ich mit den Menschen umgehen, die Gott liebt?

Es gibt nur eine Antwort: „möglichst liebevoll“. Und das müssen wir immer wieder üben. Und dieses Üben ist ein guter Trainingsplan in unseren verrückten Zeiten. Amen

A pak hledáme konkrétní odpověď k otázce: Jak se mám chovat k lidem, které Bůh miluje?

Existuje jediná odpověď: „pokud možno láskyplně“. Musíme to procvičovat pořád dokola. A toto cvičení je dobrým tréninkovým plánem v našich bláznivých časech. Amen

Dr. Michael Führer - Pfarrer in Dresden – farář v Drážďanech

Pozdrav

„Ve všem, co děláte, projevujte lásku.“ (1. epištolu Korintským 16,14)

Milí přátelé,
tento biblický verš z listu ke Korintským vybralo Ekumenické společenství pro četbu bible jako heslo roku. Něco, co by pro každého z nás mohlo být směrovkou našeho každodenního jednání po celý rok.

Můžeme se zeptat: „Co je to všechno, co děláme, co činíme.? Celý čas od ranního probuzení až po večerní usínání? Práce, rodina, moje zájmy a koníčky, kdy se setkáváme s druhými lidmi? Určitě to vše patří k našemu životu. Především však jde o způsob, jak se setkáváme s druhými lidmi.

Druhé lidi můžeme vidět jako své bližní. Jako lidi, se kterými se můžeme navzájem obohacovat o své zkušenosti. A třeba také vůči nim projevovat sympatie nebo lásku.

Není apoštol Pavel jen nějaký idealista? Vždyť sami ze své zkušenosti a života víme, jak je někdy v našem každodenním životě těžké projevovat alespoň trochu vlídnosti a vstřícnosti. Zejména tam, kde nás druzí lidé štve, mají jiné názory než my. Nechce se nám s nimi být.

Často se dnes stává, že měřítko toho, co je dobré a správné si určuje člověk sám Nic jiného a nikdo jiný ho nezajímá. Někáká hranice či mantinel, který by člověka zastavil, jakoby neexistoval. Natož láska k druhým lidem, vždyť si to nezaslouží. Jakoby místo lásky rostla v lidech nenávisť, zloba a nechota slyšet názor druhého. Kdo má jiný názor než já, ten není hoděn mé pozornosti. Ve svém nitru či srdci ho odsoudíme. Už není pro mě partner. Dokonce se někdy stává, že člověk, který smýšlí jinak, je považován za nepřítele.

Podstatné je, abych člověka, kterého potkávám na ulici, v lese, na hřišti či kdekoliv jinde, viděl jako živou bytost a osobu. To je možná počátek lásky, kterou mohu projevovat. Nemusíme vždy s každým ve všem souhlasit. Ale můžeme se zdravit a hovořit spolu.

Cesta do budoucnosti není ve vzájemném odsuzování. V rozdmýchávání nenávisť kvůli odlišnému názoru. Cestou do budoucnosti je snaha o vzájemnou soudržnost, kdy budeme schopni unést odlišné názory našich bližních. Je to výzva, abychom se nenechali zastrašit událostmi, které nás děsí. Může to být válka na Ukrajině, atentát na předsedu slovenské vlády Roberta Fica nebo množící se fyzické útoky na politiky v Německu.

Z tohoto úhlu pohledu se může jevit jako nerealistické usilovat o vstřícnost. Ale právě biblické slovo apoštola Pavla a jeho výzva k činění lásky ve všem, co děláme, je opravdovým hybatelem dějin už dva tisíce let. Je to láska, která vyháňá bázeň a strach. Láska Boží k člověku a ke světu.

Michal Šimek

Gruss

„**Alles, was ihr tut, geschehe in Liebe.**“ (1. Korinther 16, 14)

Liebe Freunde,

Dieser Vers aus dem Brief an die Korinther wählte die Ökumenische Gemeinschaft für die Lektüre der Bibel als Schlagwort des Jahres.

Etwas, das für jeden von uns das ganze Jahr über der Wegweiser unseres täglichen Handelns sein könnte.

Wir könnten fragen: „Was ist das alles, was wir tun?“ Die ganze Zeit vom morgendlichen Aufwachen bis zum abendlichen Einschlafen?

Arbeit, Familie, meine Interessen und Hobbys, wann treffen wir andere Menschen? Das gehört bestimmt alles zu unserem Leben. Vor allem aber ist es die Art und Weise, wie wir anderen Menschen begegnen.

Andere Menschen können wir als unsere Nächsten sehen. Als Menschen, mit denen wir uns gegenseitig um unsere Erfahrungen bereichern können. Und vielleicht auch Sympathie oder Liebe für sie zeigen.

Ist der Apostel Paulus nicht nur ein Idealist? Wir wissen ja aus eigener Erfahrung und aus unserem Leben, wie schwierig es manchmal ist, in unserem täglichen Leben wenigstens ein wenig Freundlichkeit und Freundlichkeit zu zeigen. Besonders dort, wo andere Menschen uns verärgern, haben sie andere Meinungen als wir. Wir wollen nicht mit ihnen zusammen sein.

Es kommt heute oft vor, dass der Maßstab für das, was gut und richtig ist, vom Menschen selbst bestimmt wird. Nichts anderes und niemand sonst interessiert ihn. Eine Grenze oder ein Mantel, das den Menschen aufhält, als ob es ihn nicht gäbe. Ganz zu schweigen von der Liebe zu anderen Menschen, die sie nicht verdienen. Als ob der Hass, die Bosheit und die Unwilligkeit, die Meinung eines anderen zu hören, in den Menschen wachsen würden. Wer eine andere Meinung hat als ich, der ist meiner Aufmerksamkeit nicht würdig. In unserem Inneren oder in unserem Herzen verurteilen wir ihn. Er ist für mich kein Partner mehr. Manchmal kommt es sogar vor, dass ein Mensch, der anders denkt, als Feind betrachtet wird.

Wichtig ist, dass ich den Menschen, dem ich auf der Straße, im Wald, auf dem Spielplatz oder sonst wo begegne, als Lebewesen und

personifiziere. Das ist vielleicht der Anfang der Liebe, die ich zeigen kann. Wir müssen nicht immer mit jedem einverstanden sein. Aber wir können uns grüßen und miteinander reden.

Der Weg in die Zukunft liegt nicht in der gegenseitigen Verurteilung. Hass schüren deinen Standpunkt. Der Weg in die Zukunft ist das Streben nach Gegenseitigem Zusammenhalt, wenn wir in der Lage sein werden, die unterschiedlichen Ansichten unserer Mitmenschen zu ertragen. Es ist eine Herausforderung, sich nicht von Ereignissen einschüchtern zu lassen, die uns Angst einjagen. Es könnte der Krieg in der Ukraine, das Attentat auf den slowakischen Ministerpräsidenten Robert Fico oder die sich häufenden physischen Angriffe auf Politiker in Deutschland sein. Von diesem Standpunkt aus mag es unrealistisch erscheinen, nach Freundlichkeit zu streben. Aber gerade das biblische Wort des Apostels Paulus und sein Aufruf zur Liebe in allem, was wir tun, sind seit zweitausend Jahren ein wahrer Motor der Geschichte. Es ist die Liebe, die Furcht und Furcht vertreibt. Die Liebe Gottes zum Menschen und zur Welt.

Michal Šimek

Noc kostelů ve Mšeně u Mělníka

Noci kostelů ve Mšeně u Mělníka se v letošním roce zúčastnilo více než 100 dětí i dospělých. Konala se v pátek 7. června v areálu evangelického sboru ve Mšeně. Akci zahájila paní Jitka Hrdličková, která v evangelickém kostele zahrála loutkovou pohádku pro děti i dospělé „Doktorská.“

V průběhu celého odpoledne až do večera mohli návštěvníci vystoupit na věž a podívat se z výšky na malebné okolí Mšena. Nechyběla možnost si opéci špekáček či posedět u ohně na farní zahradě. Zde se sešly mimo jiných návštěvníků maminky či rodiče s dětmi. Děti měly možnost využít zahradu i modlitebnu v kostele ke svým hrám a dovádění. Mšenský Klub zMatek zde pro ně připravil volnou herničku. Před 17. hodinou se díky zvoníku Miroslavu Hrdličkovi na deset minut rozezvučel zvon kostela. Zvonění symbolicky pozvalo lidi k návštěvě. Tuto možnost v průběhu odpoledne a večera využili i náhodní kolemjdoucí včetně skautů ze Staré Boleslavi.

Po 19. hodině se v kostele uskutečnil koncert pěveckého sboru

Intermezzo sdružujícího zpěváky a muzikanty ze Mšena i z širšího okolí. Byl to hodnotný hudební zážitek navozený nadšeným projevem zpěváků, hudebníků a dirigenta Josefa Šebesty.

Noc kostelů byla zakončena kolem 22. hodiny na poněkud netradičním místě - u ohně na zahradě závěrečným ztišením a modlitbou za Mšeno a jeho okolí.

Mšenskou Noc kostelů finančně podpořilo město Mšeno. Záštitu nad akcí převzal mšenský starosta Jiří Guttenberg. Vyjádřil ji v dopise zaslaném faráři Michalu Šimkovi mimo jiné těmito slovy: „*Tato akce tak jako každý rok otevírá široké veřejnosti modlitebny a kostely, ve kterých si mohou všichni lidé prohlédnout a navštívit místa jindy nepřístupná. To je vítaná možnost v dnešní uspěchané době ke zvolnění, zamyšlení a uvědomění si sebe sama.*“

Michal Šimek (psáno pro měsíčník Mšensko)

POCTA BEDŘICHU SMETANOVÍ

Alespoň něco z díla Bedřicha Smetany zná jistě každý Čech. A pokud ne, měl by to napravit. Vždyť se jedná o zakladatele české národní hudby, kterou navíc povýšil na hudbu světovou. Kdo nikdy neslyšel operu Prodaná nevěsta nebo symfonickou báseň Vltava? Jelikož se Bedřich Smetana narodil v roce 1824 a zemřel v roce 1884, máme letos 200 let od jeho narození a 140 let od jeho úmrtí. Právě proto slaví v letošním roce celý kulturní svět tzv. Rok české hudby.

Základní umělecká škola Mšeno si k této příležitosti připravila vystoupení, které během května vyslechlo již přes 1000 lidí, a to v Byšicích, v Mělníku a v Obříství. Naposledy jsme uctili památku Bedřicha Smetany 24. června v 18.00 na zahradě evangelického kostela ve Mšeně, kterou nám dal k dispozici pan farář Michal Šimek, jemuž velmi děkujeme. A stejně jako minulý rok, i tentokrát jsme přivítali jako hosty členy Divadelního sdružení Mšeno, kteří svými recitačními výstupy náš koncert obohatili.

Úvodem zazněl **Pochod studentské legie** v podání orchestru ZUŠ Mšeno. Smetana ho složil pro potřeby revoluce, která se v roce 1848 prohnala Evropou a smetla císaře, jeho kancléře Metternicha i celou řadu dosavadních pořádků. Na český trůn se dostal František Josef

I. a vydržel na něm 69 let. V té době bylo Bedřichu Smetanovi 24 let. V pochodu zní studentská hymna Gaudeamus igitur.

Smetana se narodil v Litomyšli do německy mluvící rodiny, ostatně tehdy v českých zemích existoval jen jeden úřední jazyk, němčina. Hlavním městem byla Vídeň. V patnácti letech se Smetana přestěhoval do Plzně ke svému strýci, kde zahájil studium na gymnáziu. Plzeň byla v té době již na vysokém stupni českého národního obrození. Zde se začal učit česky, zde se postavil zcela na stranu uvědomělého češství. V roce 1843 odešel na studia hudby do Prahy. Jako vzpomínku na společenský život v Plzni zkomponoval Smetana líbeznou polku pro klavír s příznačným názvem **Vzpomínka na Plzeň**. Právě ta zazněla na našem koncertě v podání Vítka Tošnara, studenta klavírní třídy Pavla Šebesty.

Do komorního díla českého skladatelského génia posluchači nahlédli skrze dva půvabné hudební obrázky, kterými Smetana zdůraznil svůj vřelý vztah k české krajině a jejímu lidu. Jednalo se o první větu skladby pro housle a klavír **Z domoviny** a ve druhém případě o původně klavírní skladbu **Lístek do památníku** v úpravě pro klarinet. Sólové party hráli Vítěk Novotný a Matěj Hanzelín ze třídy Jiřího Korynty.

Roku 1859 vydal český básník Vítězslav Hálek sbírku lyrických básní pod názvem Večerní písně. O dvacet let později Bedřich Smetana pět z nich pod stejným názvem zhudebnil. Matěj Haken zazpíval dvě; **Nekamenujte proroky** a **Kdo v zlaté struny zahrát zná**. Velmi výrazná je také Smetanova operní tvorba, složil celkem devět oper, návštěvníci koncertu si poslechli **árii Rózy** z opery Tajemství, a **árii Vendulky** z opery Hubička. Obě zazpívala Karolína Štolbová, která, stejně jako Matěj Haken, studuje v pěvecké třídě Dr. Josefa Šebesty.

Ne každý ví, že život Bedřicha Smetany se vztahuje i k našemu kraji. V roce 1859 mu zemřela jeho první žena Kateřina, zdrcený Smetana si musil hledat jiný domov a našel jej v Obříství na statku Lamberk, jehož majitelem byl František Ferdinand. A právě do jeho dcery Betty se skladatel hluboce zamiloval. Desátého července 1860 se slavila svatba a Smetana se tak nesmazatelně zapsal do mělnického regionu. **Bettinu polku pro klavír**, kterou Bedřich Smetana své nastávající věnoval, přednesl na závěr koncertu Jakub Mejšnar, který letos absolvoval druhý cyklus hry na klavír ve třídě Pavla Šebesty.

Celým koncertem provázela Elen Nováková, studentka zpěvu v

ZUŠ Mšeno.

Návštěvníci však neobdrželi jen krásnou hudbu, jelikož součástí akce byla i výstava prací žáků výtvarného oboru ZUŠ Mšeno, kteří měli za úkol nechat se mistrovým dílem a jeho dobou inspirovat. Vznikly tak pod vedením Štěpánky Hlavaté a Moniky Chmelařové mimo jiné například nádherné vize řeky Vltavy či postav z českých pověstí.

Josef Šebesta, Pavel Šebesta (psáno pro měsíčník Mšensko)

Soudržnost společnosti

Mšeno -Diskusní večer na téma „Soudržnost české společnosti“ se uskutečnila v sobotu 24. srpna na mšenském koupališti. Pěstounka Hedvika Mašková společně s psychiatrem Janem Pfeifferem a publicistou Mikulášem Kroupou se v mnou moderované diskusi zamýšleli nad tím, co je důležité a potřebné, aby naše společnost úspěšně čelila výzvám, rizikům a obavám, které lidé v současnosti prožívají.

Každý z hostů obohatil přítomné návštěvníky pohledy a zkušenostmi z jejich aktivit v různých oblastech života. Hedvika Mašková popsala, jak řada lidí je ochotna pomoci s vytvářením skladu pro pěstouny předáním šatstva nebo poskytnutím financí, když se někdo octne ve stavu nouze. „*Stalo se mi, že někteří lidé odmítli pomoci, pokud měly být věci předány uprchlíkům z Ukrajiny,*“ řekla. To ji však od úsilí pomoci lidem z Ukrajiny, postižené válkou, neodradilo.

Mikuláš Kroupa připomenul důležitost zachování historické paměti, na kterém se významně podílí Post Bellum prostřednictvím natáčení rozhovorů s pamětníky nejpodstatnějších událostí 20. století u nás, ale také na Slovensku, v Německu či na Ukrajině. „*V případě potřeby pomáháme našim pamětníkům prostřednictvím Centra pomoci Paměti národa,*“ konstatoval.

Jan Pfeiffer zdůraznil nutnost vytváření podmínek, aby co nejvíce postižených a potřebných lidí mohlo žít v přirozeném domácím prostředí a ne v psychiatrických léčebnách či v ústavech sociální péče. Doložil to svými konkrétními zkušenostmi a poznatky ze zemí – například z Anglie - kde už před časem postupně zrušili velké psychiatrické léčebny a pro psychicky nemocné lidi vytvořili komunitní systém umožňující život a

práci v přirozeném prostředí. „*Velikost společnosti se projevuje tak, jak se dokáže postarat o své nejzranitelnější členy,*“ zdůraznil.

Na zdařilém průběhu večera se podílela zpěvačka Lenka Knechtlová vystupující mezi jednotlivými diskusními bloky. Členové mšenského divadelního spolku Václav Noyák a David Bidlo obohatili diskusi četbou úryvků ze spisů Karla Čapka. Při poslechu vět z Čapkovy Bílé nemoci mi běhal mráz po zádech, jak jsou i dnes stále aktuální. Hosté i návštěvníci se shodli na tom, že šlo o zdařilou akci, přestože nebyla hojně navštívena.

Diskusní večer finančně podpořilo město Mšeno.

Michal Šimek

Zástupci mšenského sboru na víkendovém pobytu v Lückendorfu

Zástupci mšenského evangelického sboru Helena a Michal Šimkovi a Veronika Skopcová využili pozvání a zúčastnili se víkendového pobytu v luterském evangelickém středisku v Lückendorfu v Lužických horách nedaleko Žitavy.

Společně s účastníky z partnerského luterského evangelického sboru Gruna-Seidnitz z Drážďan jsme strávili poslední prázdninový víkend (pátek 30.8.-neděle 1.9. 2024) v malebném prostředí hrázděných chalup. V místě, kde se v historické paměti členů místního evangelického sboru zachovala sounáležitost společné předbělohorské evangelické historie spojené s nedalekým zámekem na Lemberku u Jablonného v Podještědí. Lückendorf byl totiž až do Bílé Hory součástí panství majitelů Lemberka.

Pobyt začal v pátek večer, kdy následoval večer vzájemného představování. V sobotu dopoledne setkání pokračovalo programem ve skupinách. Následoval oběd a po něm odpolední peší výlet po okolí. Večer Helena Šimková v připravené prezentaci stručně představila během půldruhé hodiny historii české evangelické církve. Naše přátele s Drážďan zejména zaujal její výklad situace církve v době komunistického režimu.

V neděli se po snídani konaly bohoslužby v místním evangelickém kostele, při kterých jsem kázal na předem dohodnutý text. Má slova do

němčiny předem přeložil s pomocí umělé inteligence farář našeho hostitelského drážďanského sboru Friedemann Gross. Ten je také při bohoslužbách přečetl a zajistil zpívanou luterskou liturgii.

Po bohoslužbách nám o historii kostela a místa ve vztahu k panství Lemberk povyprávěl správce kostela. Při tom jsme si uvědomili společné zemské a náboženské historické kořeny území německých obcí Lužických hor a míst na českém území za dnešními státními hranicemi.

Při společném zpěvu ve středisku během pobytu i při bohoslužbách uplatnila společně s hudebníky z německé strany své muzikantské obdarování Veronika Skopcová hrou na příčnou flétnu.

Podobné setkání naši hostitelé plánují i na příští rok a jsme na něj již nyní zvaní.

M. Šimek

Kázání v Lückendorfu – neděle 1. září 2024

Text: Matouš 25,14-30 (podobenství o hřivnách):

„Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; jednomu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval.

Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět.

Tak i ten, který měl dvě, získal jiné dvě. Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána.

Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: „Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.“ Jeho pán mu odpověděl:

„Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“

Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: „Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal.“ Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“

Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: „Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk, sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Báli jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří.“

Jeho pán mu odpověděl: „Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal. Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven!

Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. A toho neužitečného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“

Pán svěřil při odjezdu na dlouhou cestu třem mužům své bohatství.

Každému jiné množství. Očekával, že každý něco podnikne. Nedal jim žádné instrukce. Bylo jen na nich, jak se ke svému úkolu postaví. Nechal jim volný prostor pro jejich rozhodování a jednání.

A každý s nimi udělal, co uměl. První dva je rozmnožili i za cenu rizika. Investice by nemusely vyjít a o všechno mohli přijít. Nebáli se, vyšlo jim to a byli po návratu svého pána odměněni. Třetí se svého pána bál a raději svůj talent zakopal do země a předal neporušený. Nedá se říci, že by udělal něco špatně. Nic neztratil, nic nezpronevěřil. Přesto byl odsouzen.

Ti dva první aktivně jednali, třetí zařídil, aby se nic neztratilo, ale potom již jen pasivně čekal na pánův příchod. Toto podobenství je obrazem očekávání Ježíšova příchodu na konci věků. Někteří lidé si při očekávání Ježíšova příchodu řekli: Když už přijde konec světa, nic stejně nemá smysl. Ale Ježíš očekával něco jiného. Máme pořád jednat, a rozmnožovat to, co máme k dispozici. Nemusí jít samozřejmě o peníze, ale o naše různá obdarování – talenty.

Ježíš promlouvá do našich životů. Důvěruje nám a potřebuje naši pomoc při šíření radostné zvěsti. Pokud dovolíme strachu a pochybnostem o sobě samých, aby nám diktovaly, jak používat Boží dary, Boží investice nebude vzkvétat. Máme zodpovědnost za svět, za náš společný domov. Je čas se ptát na to, co od nás Pán očekává.

Jsem tvůrčí a dokážu riskovat a používat svých schopností ve prospěch Božího království? Nebo se spokojuji s tím, co mám, a snažím se jen, abych to neztratil? Co mi řekne Pán, až mě vyzve ke skládání účtů?

„Hřivna“ byla v Ježíšově době obrovská částka, takže pán svým služebníkům svěřil hodně. Jejich prací byl potěšen až na toho, který svoji jednu hřivnu zakopal. Nemáme důvod si myslet, že to byl špatný

člověk, ale místo rizika si zvolil bezpečí.

Motivací odsouzeného služebníka bylo, že se svého pána *bál!* Řídil se svou představou, že jeho pán je velmi přísný a bál se ho. Ale ono je to jinak. Bůh není přísný dohlížitel svého řádu, jehož dary máme sřežít před okolním světem. Zprávu o Bohu, jeho Zákon i jeho Evangelium máme šířit. Máme s ním vyjít ven a investovat jej do světa. Ne je zakopat.

Každému z nás Pán Ježíš vybírá jiný úkol, jinou práci a různou míru odpovědnosti. Ale všichni, kteří svůj úkol – ať je jakýkoli – přijmou a čestně v něm obstojí – dostanou nakonec stejnou odměnu. Jsou pozváni na hostinu, kde jim Pán znovu projeví svou důvěru. „Pojď služebníku dobrý a věrný. Nad málem jsi byl věrný, nad mnohým tě ustanovím. Vejdí v radost svého Pána.“

V tom je Boží spravedlnost. Na počátku dostáváme různě, abychom své úkoly zvládli. Ale, každý, kdo se na svém místě osvědčí, dostane stejnou odměnu – bude přijat do společenství Božího království. Bude vysvobozen z prázdnoty a nicoty, která nás jinak čeká. Bez ohledu na to, jestli mu bylo svěřeno víc nebo míň.

Talent jako finanční jednotka, to byly velké peníze. Dostáváme se k otázce, co si máme představit pod těmi penězi, které nám náš Pán svěřil. Lze to říct jednoduše a srozumitelně. Talenty, které jsi dostal od Pána, to je všechno, co umíš a máš, jestliže tím začneš sloužit a pracovat pro Boží království. Všechny tvé schopnosti, kterými přestaneš sloužit jen sám sobě a využiješ je ku prospěchu druhých. Je to všechno, čím přispěješ k tomu, aby se život na této zemi stal krásnější a radostnější. Může to být tvá práce, to, čemu se právě učíš, tvůj čas, tvá ochota, peníze i vytrvalost, všechno, čím přispěješ k většímu porozumění, smíření a spravedlnosti mezi lidmi.

Když někdo pracuje a investuje pro Boží království – nemůže nikdy zkrachovat! Když někomu odpustíš, když někoho potěšíš, když druhému pomůžeš, nikdy to není marné a zbytečné. Když nasytíš hladového, navštívíš nemocného a poradíš bezradnému – přinese to vždycky užitek. Jsou to semínka, která přináší ovoce. U lidí za to možná sklidiš nevděk, posměch a pohrdání, ale tvůj účet v Božím království každým skutkem lásky jen roste. A tak nejlepší je podnikat právě v této oblasti. Když ze sebe vydáš dobré slovo, když věnuješ bližnímu svůj čas, když se pokusíš

druhému porozumět – nemůžeš na tom nikdy prodělat.

Zůstaňme ještě u služebníka, který svůj talent zakopal. V podobenství čteme, že si Pán přišel pro své peníze po dlouhé době. Kdyby šlo opravdu jen o peníze, měl by nárok alespoň na úroky. Je známo, že za 20 či 30 let peníze uložené do banky svou nominální hodnotu často zdvojnásobí. Zakopat je do země, je opravdu hloupost a ztráta. Ale představme si, že nejde o peníze. Představte si pole, které zůstane po léta neoseto. Zrno, které nikdo nezaseje. Strom, jehož ovoce nikdo neotrhá. Dítě, kterému se nikdo nevěnuje. Mládí, které jsme promarnili. Čas, který už se nikdy nevrátí.

Ten člověk se hájil tím, že se bál. „Poznal jsme tě Pane, že jsi tvrdý a patří ti všechno. Netroufal jsem si nakládat s tím, co je tvé.“ Mnozí lidé mají i dnes z Boha strach a raději o něm nechtějí slyšet. Ale kdo zaslechl o Ježíši Kristu, už nikdy nemůže říci, že má z Boha strach. Pán Ježíš nám přece celým svým životem i svou vlastní smrtí ukázal, že Bůh je náš milující otec, přítel. Nikdo na světě nám nerozumí tak dobře jako On.

To jediné, oč nyní běží, je začít pracovat pro Boží království. Začít myslet a žít ne pro sebe ale pro druhé. Neboť to se počítá. Všechno ostatní se postupně ztrácí. Zatím je ještě čas. Náš Pán rozdal své dary a ještě se nevrátil. A my víme, že s tím, co jsme od něho dostali, nemůžeme prodělat. Amen.

Michal Šimek

Krátce

Při sborové shromáždění konaném v neděli 2. června byl za faráře mšenského evangelického sboru zvolen Michal Šimek na období od 1. září 2024 do 31. srpna 2026. Volbu vedla seniorátní vikářka Míla Hofmanová.

xxx

Seniorátní shromáždění Jeronymovy jednoty se uskutečnilo v neděli 16. června ve sboru v Bošíně. Náš sbor bude zastupoval bratr Miroslav Hrdlička.

xxx

S mimořádným ohlasem se setkala putovní výstava „Světový étos“,

kteřou zajistil mšenský evangelický sbor. Od druhé poloviny června do konce srpna si ji mohli v přízemí prohlédnout místní i turisté. Na více než deseti panelech se mohli seznámit se základními myšlenkami všech světových náboženství v duchu inspirátora obsahu této výstavy – německého katolického teologa a filosofa Hanse Künga.

xxx

V době dovolené faráře Michala Šimka během prázdnin ve sboru při nedělních bohoslužbách kázali Eva Vymětalová z církve Československé husitské, student teologie Milan Kocanda z církve Českobratřské evangelické a kurátor sboru Luboš Skopec.

xxx

Mšenský Klub zMatek uspořádal druhé polovině srpna v prostorách mšenského evangelického sboru příměstský tábor.

xxx

V neděli 1. září při nedělních bohoslužbách kázal místokurátor mladoboleslavského evangelického sboru Ladislav Ruml.

xxx

Pro zahájení činnosti nově vznikajícího skautského oddílu poskytl mšenský evangelický sbor své prostory.

xxx

V poslední době se v našem sboru konaly při bohoslužbách tři křty. V neděli 5. května byl pokřtěn Tomáš Kratochvíl z Niměřic. V neděli 14. července byl pokřtěn Milan Urban z Čečelic. V neděli 22. září byla pokřtěna Anička Šebestová z Byšic, dcera Jany a Pavla Šebestových. Všem pokřtěným vyprošujeme Boží požehnání!

xxx

V neděli 13. října při nedělních bohoslužbách kázala studentka teologie a členka mšenského sboru Sára Šimková.

xxx

Kurátor Luboš Skopec úspěšně zakončil dvouletý kurz pro laické kazatele. Blahopřejeme!!!

xxx

V sobotu 30. listopadu od 18 hod. se ve mšenském evangelickém kostele uskuteční adventní koncert souboru Harp and voices. Srdečně zveme!

Michal Šimek

Úhrada saláru, dary

Příspěvek na salár za rok 2024 či dary sboru můžete uhradit osobně v kostele, převodem nebo přiloženou složenkou na sborový účet č. 230 163 7493 / 2010 Děkuje me !

Své **hospodaření Českobratřská církev evangelická** zakládá na dobrovolné obětavosti, ať se to týká **sbírek**, nebo **darů**. , mezi něž zahrnujeme i příspěvky zvané **salár**, které by jako hlavní zdroj příjmů měly zabezpečit vlastní církevní činnost.

Obracíme se na všechny členy i příznivce sboru s prosbou o podporu. V posledních letech výrazně rostou náklady na provoz sboru i personální náklady na faráře. Jedině s vaší pomocí se podaří provoz sboru, který pořádá akce i pro veřejnost udržet!

Webové stránky sboru - Sborové listy na internetu

Sborové listy si můžete přečíst také v elektronické verzi na stránkách **www.msenocce.wbs.cz** . Najdete tam navíc:

- kázání M. Führera při bohoslužbách ve skalách (v češtině i němčině)
- článek „Pocta Bedřichu Smetanovi“ od Josefa a Pavla Šebestových
- zprávu o diskusním večeru „Soudržnost české společnosti“
- zprávu o víkendovém pobytu v Lückendorfu a kázání M. Šimka

Farní sbor Českobratřské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: majkl.simek@seznam.cz.

Webové stránky sboru: www.msenocce.wbs.cz

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.